עת"מ 37307-10-26 ויה נובה 6 צפון בע"מ נ' מדינת ישראל - ועדת המכרזים הבין משרדית לפרויקט כביש 6 צפון - מקטעים 8 ו-9(1)

לפני כב' השופט אילן סלע

1. ויה נובה 6 צפון בע"מ
2. קבוצת מנרב בע"מ
3. מילגם בע"מ
4. Egis Project SAS (חברה זרה הרשומה בצרפת)
ע"י ב"כ עו"ד יניב מטלס וירון גרשון **העותרות**

נגד

1. מדינת ישראל - ועדת המכרזים הבין משרדית לפרויקט כביש 6 צפון – מקטעים 8 ו-9
באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים (אזרחי),
ע"י עו"ד נחמה ברוק - שקי

2. 6 חוצה צפון 9-8 בע"מ
3. שפיר הנדסה אזרחית וימית בע"מ
ע"י ב"כ עוה"ד צבי אגמון זאב גוטריך, שרון אדלר ויואב רוזנבלט

4. כביש הצפון (אורן, אוליצקי) בע"מ
5. קבוצת אורון אחזקות והשקעות בע"מ
6. אוליצקי תשתיות בע"מ
7. אלקטרה חוצה הגליל בע"מ
8. אלקטרה בע"מ
9. אלקטרה תשתיות בע"מ
10. איץ 6 פורוארד בע"מ
11. דניה סיבוס בע"מ
12. דן חברה לתחבורה ציבורית בע"מ
13. דרייב חוצה גליל בע"מ
14. שיכון ובינוי - סולל בונה תשתיות בע"מ
15. קיסטון אינפרא בע"מ **המשיבות**

פסק דין

הרקע לעתירה וטענות הצדדים

1. העתירה מכוונת נגד החלטת ועדת המכרזים הבין משרדית לפרויקט כביש 6 צפון – מקטעים 8 ו-9(1) (משיבה 1, להלן: "המשיבה" או "ועדת המכרזים") מיום 16.09.2026,

עת"מ 37307-10-26 ויה נובה 6 צפון בע"מ נ' מדינת ישראל - ועדת המכרזים הבין משרדית לפרויקט כביש 6 צפון - מקטעים 8 ו-9(1)

שבגדרה נקבע כי הצעת העותרת 1 (להלן: "העותרת", שהוקמה על ידי עותרות 2-4, להלן כולן יחד "העותרות") במכרז מספר 12/24 למימון, תכנון, בנייה, הפעלה ותחזוקה של מקטעים 8 ו9 בכביש 6 צפון (להלן: "המכרז"), לא עברה את רף 60 הנקודות הנדרשות למעבר מהשלב השני לשלב השלישי במכרז. ביסוד ההחלטה עמדה קביעת הוועדה כי תחזיות הנסועה וההכנסות שעליהן התבססה ההצעה של העותרת, הגבוהות בכ־15% מאומדן המדינה, אינן סבירות.

<u>טענות העותרות</u>

2. לטענת העותרות, ועדת המכרזים הפחיתה באופן שרירותי את ניקוד הצעתן הפיננסית והעמידה אותו על 48.03 נקודות, באופן שהביא לפסילת ההצעה בשל אי־עמידה ברף המעבר שנקבע במכרז, העומד כאמור על 60 נקודות.

3. העותרות סמכו את טענותיהן, בין היתר, על תקנה 21(ב) לתקנות חובת המכרזים, התשנ"ג–1993, שלפיה על ועדת המכרזים לבחור בהצעה המעניקה את מרב היתרונות לעורך המכרז, כשלשיטתן, פסילת הצעתן משמעה ויתור על יתרון כלכלי בסך של כ־683 מיליון ₪ לקופה הציבורית. שכן, בסכום זה הייתה גבוהה הצעת העותרת מהצעת הזוכות – משיבות 2 ו-3 (להלן: "המשיבות") ומשכך היא עומדת בניגוד לחובת הנאמנות המוטלת על המשיבה כלפי הציבור ולהוראות הדין החלות על פעולתה.

4. טענתן המרכזית הראשונה של העותרות הייתה כי ועדת המכרזים ערכה תיקנון לתחזיות ההכנסות שבהצעת העותרת בלא שהוסמכה לעשות כן ובניגוד להוראות המכרז. לטענתן, המונח "Key Assumptions" כהגדרתו בטופס 15 למסמכי המכרז, כולל לוחות זמנים, עלויות הקמה ועלויות תחזוקה בלבד, ואינו כולל את תחזית ההכנסות. מכאן, לשיטתן, שמנגנון התיקנון אינו חל על תחזית זו.

5. בנוסף נטען, כי מנגנון התיקנון שנקבע בהוראות המכרז אינו חל על בחינת "השפעת סבירות הנחות המפתח על תוצאות המודל הפיננסי" (הקריטריון שבמשבצת השלישית בסעיף 1 לצרופה 1 לנספח E – נוסח כלל המשבצות שבסעיף 1 לצרופה 1 לנספח E יובא להלן בסעיף 40), והתיקנון שביצעה המשיבה במסגרת בחינת הצעת העותרת לפי משבצת זו נעשה בניגוד להוראות המכרז.

6. בהמשך לכך הפנו העותרות, לתשובה שניתנה לשאלת הבהרה במסגרת תוספת 19 למכרז, שבה ציינה הוועדה כי מנגנון התיקנון חל על הקריטריונים שבמשבצות הראשונה והחמישית שבסעיף 1 לצרופה 1 לנספח E בלבד [נוסח השאלה והתשובה שבתוספת 19 יובא במלואו להלן בסעיף 47]. לטענתן, מתשובה זו עולה כי המנגנון אינו חל על הקריטריון שבמשבצת השלישית, שבמסגרתו הופחת ניקוד הצעתן.

7. עוד הן טענו כי אופן הפחתת הניקוד עולה כדי "כפל ענישה" בלתי מידתי. זאת, מאחר שבסעיף 1.4 לתוספת 18 [הובא במלואו להלן סעיף 41] נקבע הסדר מפורש להתמודדות עם פער בין תחזית המציע לתחזית המדינה, המאפשר הפחתה של עד ארבע נקודות בלבד (במסגרת הבחינה המפורטת במשבצת הראשונה שבסעיף 1 לצרופה 1 לנספח E). לשיטתן, ההסתמכות על אותו פער לצורך איפוס הניקוד בסעיפי הסבירות והיציבות (המשבצות השלישית והחמישית שבסעיף 1 לצרופה 1 שבנספח E), באופן שהביא לפסילת ההצעה של העותרת, עוקפת את ההסדר שנקבע במכרז ומרוקנת מתוכן את מגבלת הפחתת הניקוד שנקבעה בו.

8. העותרות הדגישו, כי תחזית ההכנסות שבהצעתן נערכה תוך הסתמכות מלאה וקפדנית על "המודל הארצי לתחבורה" של משרד התחבורה (להלן: "המודל הארצי"), שהוא, לטענתן, כלי החיזוי הרשמי, המוסמך והבלעדי של המדינה. על כן, לשיטתן, הקביעה כי תחזיותיהן אינן סבירות אינה מתיישבת עם הסתמכותן על המודל הרשמי של המדינה עצמה. מנגד, כך נטען, יועץ התנועה של הוועדה לא השתמש במודל הארצי ולא הציג לוועדה תחשיב נגדי מבוסס, אלא הסתמך על השוואות למקטעי כביש קיימים שמאפייניהם שונים מאלה של המקטעים נושא המכרז.

9. לתמיכה בטענותיהן צירפו העותרות חוות דעת מאת ד"ר אליה בן שבת, המפרטת את הכשלים שנפלו, לשיטתן, בבדיקתו של יועץ התנועה מטעם הוועדה, מר אסף חזות. בין היתר נטען כי ההשוואה שערך בין מקטע 3 הקיים לבין מקטע 8 המתוכנן מושא המכרז אינה מביאה בחשבון הבדלים מהותיים בין המקטעים: מקטע 8 עתיד לכלול שלושה נתיבים, לעומת שני נתיבים במקטע 3, וכן הוא צפוי להיות מושפע מהחיבור לנפת חיפה והקריות, אשר ימשוך משתמשים נוספים לכביש. עוד נטען, כי עמדת היועץ בדבר הצורך ב"כיול" המודל הארצי נשענת

עת"מ 37307-10-26 ויה נובה 6 צפון בע"מ נ' מדינת ישראל - ועדת המכרזים הבין משרדית לפרויקט כביש 6 צפון - מקטעים 8 ו-9(1)

על טעות מתודולוגית מהותית, שכן הוא השווה את תחזיות המודל לספירות תנועה שנערכו בחודשים פברואר ומרץ 2026, בתקופה שהתאפיינה, לטענת העותרות, במתיחות ביטחונית קשה בצפון ובמבצע "שאגת הארי", ומשכך אינה משקפת את היקפי התנועה בשגרה.

10. לבסוף טענו העותרות כי נפגעו חובת ההגינות המינהלית וזכות הטיעון שלהן, שכן לטענתן, לא ניתנה להן הזדמנות נאותה להתמודד עם טענות מקצועיות חדשות שהועלו בדיעבד. הן גם הצביעו על כך שיועץ התנועה מטעם המשיבה לא השתתף בפגישה שנערכה עמן. אשר לטענת המשיבה בדבר טעות בהערכת שיעור המשתמשים הזכאים להנחה של 40% באגרה, טענו העותרות כי הנתון הרלוונטי לא נמסר למציעים. מכל מקום, לשיטתן, ההשלכה הכלכלית של סוגיה זו מצומצמת, בסך של כ־6.5 מיליון ₪ בשנה, והן נכונות לשאת בה במלואה ללא שינוי בהצעתן, אשר נותרת, לטענתן, ההצעה המיטבית.

11. נוכח האמור, נתבקשו על ידי העותרות הסעדים הבאים: להורות על ביטול החלטת ועדת המכרזים להעמיד את ניקוד הצעתן על פחות מ־60 נקודות, ולקבוע כי הצעתן עומדת בתנאים הנדרשים למעבר לשלב בדיקת ההצעות הכספיות; להכריז על הצעתן כהצעה הזוכה במכרז, בהיותה, לטענתן, ההצעה המיטבית, הכוללת את התשלום הגבוה ביותר של דמי זיכיון למדינה, בסך של 2,018,847,660 ₪, לעומת 1,335,555,555 ₪ שהוצעו בהצעה הזוכה.

12. יצוין, כי לצד העתירה, הגישו העותרות בקשות למתן צו ארעי במעמד צד אחד וצו ביניים, שיורו על עצירת ההתקשרות בין המשיבה לבין המשיבות והקפאת ביצוע ההתקשרות. בהחלטה מיום 14.10.26 נדחתה הבקשה ליתן צו ארעי. נקבע כי העבודות בפועל על פי המכרז ממילא אינן עתידות להתחיל בקרוב, וממילא אין דחיפות של ממש במתן הצו. כן צוין כי סעיף 2.1.3 למסמכי המכרז אוסר על מי שמשתתף במכרז מלהגיש בקשה לצו מניעה, עשה או כל סעד ביניים. בהחלטה האמורה נקבע כי תשובה לצו הביניים ותגובה מקדמית יוגשו עד ליום 26.10.26.

<u>טענות המשיבה</u>

13. מנגד, טענה המשיבה בתגובתה המקדמית כי החלטת ועדת המכרזים להעניק להצעה הפיננסית של העותרות 48.03 נקודות מתחייבת מהוראות המכרז וממתודולוגיית הניקוד שפורסמה מראש. משלא עמדה ההצעה ברף של 60 נקודות, הצעת המחיר של העותרות לא

עת"מ 37307-10-26 ויה נובה 6 צפון בע"מ נ' מדינת ישראל - ועדת המכרזים הבין משרדית לפרויקט כביש 6 צפון - מקטעים 8 ו-9(1)

נפתחה. המשיבה הוסיפה כי הוועדה בחנה, למעלה מן הנדרש לשיטתה, גם את תחזית העותרות לגופה ומצאה כי הנחת ההכנסות שביסודה אינה סבירה.

14. לטענת המשיבה, טבלת הניקוד שבנספח 1 לנספח E להזמנה מונה במפורש את הנחות ההכנסות מאגרה בין ההנחות המרכזיות של ההצעה הפיננסית, לצד עלויות ההקמה ועלויות התפעול והתחזוקה. כך עולה, לשיטתה, גם מסעיף 3 לתוספת 18 ומסעיף 1.1 למסמך המתודולוגיה שצורף לה (Attachment 2, מסמך זה יכונה להלן: "תוספת 18". נוסחו הרלוונטי יובא להלן בסעיף 41). על כן, דחתה המשיבה את טענת העותרות כי יש לקבוע את היקף המונח "הנחות מרכזיות" לפי טופס 15, שבו לטענתן לא נכללו הנחות ההכנסות.

15. המשיבה הבחינה בין שני רכיבים במנגנון הקבוע בסעיף 1.4 לתוספת 18. הרכיב הראשון עניינו ניקוד סבירותה ורמת פירוטה של הנחת ההכנסות מאגרה. מתוך ארבע הנקודות שהוקצו באמת המידה הראשונה (המשבצת הראשונה שבסעיף 1 לצרופה 1 לנספח E), מופחתות נקודות לפי שיעור החריגה מ"קו הפדיון", הוא תחזית ההכנסות שקבעה המדינה ופרסמה בנספח K להסכם הזיכיון כחלק ממנגנון רשת הביטחון (להלן: "רשת הביטחון"). לפי מדרגות הניקוד, בחריגה של עד 10% אין הפחתה, ומעל רף זה ההפחתה מדורגת. בחריגה עד 15% מופחתת נקודה אחת, בחריגה מעל 15% ועד 20% מופחתות שתי נקודות, בחריגה מעל 20% ועד 25% מופחתות שלוש נקודות ובחריגה מעל 25% מופחתות כל ארבע הנקודות.

16. הרכיב השני עניינו השפעת הנחת ההכנסות על תוצאות המודל הפיננסי ועל יציבותו בתרחישי רגישות. לפי המדינה, הנחת הכנסות מאגרה לכל תקופת ההפעלה החורגת ביותר מ-15% מרשת הביטחון נחשבת בלתי סבירה לצורך הניקוד. במקרה כזה המודל נבחן על בסיס הנחת הכנסות בגובה רשת הביטחון בתוספת 15%. המדינה גורסת כי תוספת 18 פירטה כיצד יישומו ההוראות שנקבעו מלכתחילה במסגרת המשבצת השלישית שבסעיף 1 לצרופה 1 לנספח E, שלה הוקצו 25 נקודות, ובמשבצת החמישית, שלה הוקצו 15 נקודות. לשיטתה, תשובת ההבהרה בתוספת 19 אישרה כי המנגנון חל על שתי המשבצות – השלישית והחמישית. המשיבה נסמכה על כך שהתשובה הפנתה הן לסעיף 1.6 לנספח 18 והן לטבלת הניקוד הכוללת את המשבצת השלישית שבסעיף 1 לצרופה 1 לנספח E. ההפחתה של עד ארבע נקודות עניינה ניקוד

ההנחה עצמה, ולכן לשיטת המדינה היא אינה מגבילה את השפעת התקנון על ניקוד המודל ביתר אמות המידה (בכללן המשבצות השלישית והחמישית).

17. המשיבה דחתה את פרשנות העותרות, שלפיה הפעלת מנגנון התיקנון מותנית בבחינה מוקדמת ונפרדת של סבירות תחזית הנסועה, בין השאר בהתחשב בתכנון ההנדסי שהציע כל מציע. לשיטת המדינה, ההשוואה לרשת הביטחון היא עצמה מבחן הסבירות שנקבע במכרז לצורך התיקנון. עוד צוין כי המכרז לא כלל רכיב איכותי או הנדסי שבמסגרתו הוגשו מסמכי תכנון לבחינת המשיבה. לטענת המשיבה, השיטה האחידה נועדה לצמצם את החשיפה לסיכוני ביקוש הכרוכים ברשת הביטחון, להפחית את השפעתן של תחזיות אופטימיות במיוחד על הניקוד ולמנוע מחלוקות מקצועיות פרטניות כתנאי לבדיקת כל הצעה.

18. לפי המשיבה, הנחת ההכנסות שהזינו העותרות עמדה על כ-20.94 מיליארד ₪, לעומת רשת הביטחון של כ-12.05 מיליארד ₪. החריגה, בשיעור של כ-74%, נוגעת אפוא להנחת ההכנסות. המשיבה בחנה את המודל הפיננסי על בסיס רשת הביטחון בתוספת 15%. לפי תוצאות ההרצה, יחס כיסוי החוב הבכיר עמד על 1.04 בממוצע, והיחס המזערי עמד על 1.01. במודל המקורי עמדו שני המדדים על 1.15. היחס הממוצע ירד מתחת לסף ההפרה, והתשואה החזויה על ההון העצמי הפכה שלילית.

19. המשיבה הסבירה, כי במסגרת המשבצת הראשונה הופחתו ארבע הנקודות שהוקצו להנחת ההכנסות, משום שהחריגה עלתה על 25%. במסגרת המשבצת השלישית קיבלה ההצעה אפס מתוך 25 נקודות בשל השפעת התקנון על יחס כיסוי החוב ועל התשואה. לעמדת יועצי וועדת המכרזים, כל אחד מן המדדים הללו היה עשוי להצדיק כשלעצמו את מלוא ההפחתה. במסגרת המשבצת החמישית ניתנו לעותרת 1.54 מתוך 15 נקודות, משום שהמודל כשל כבר בתרחיש הבסיס. לפי המשיבה, כשל זה מנע הרצה של תרחישי רגישות רבים, ובהם תרחישים של שינוי בעלויות ההקמה, בריבית, בלוחות הזמנים ובהכנסות. הציון הפיננסי הכולל עמד על 48.03 נקודות, ועל כן הצעת העותרת לא עברה לשלב הבא במכרז.

עת"מ 37307-10-26 ויה נובה 6 צפון בע"מ נ' מדינת ישראל - ועדת המכרזים הבין משרדית לפרויקט כביש 6 צפון - מקטעים 8 ו-9(1)

20. המשיבה הוסיפה, כי ביום 4.06.2026, עוד בטרם נקבע הניקוד, פנתה המשיבה לעותרות בכתב והציגה להן את שיעור החריגה, את התקנון ואת השפעתו על המדדים הפיננסיים. העותרות השיבו ביום 16.06.2026, הציגו את עמדתן בפגישה ביום 25.06.2026 והגישו השלמה בכתב ביום 28.06.2026, שבה העלו במפורש את טענתן בדבר התנאי המוקדם להפעלת התיקנון. המשיבה דחתה פרשנות זו ביום 5.07.2026 והורתה ליועציה לבחון גם את התחזית לגופה. ממצאי הבדיקה הוצגו בישיבת הוועדה ביום 12.07.2026 (פרוטוקול 78), קודם להחלטת הניקוד. עוד טענה המשיבה, כי מכתב התמיכה הבנקאי שהגישו העותרות ביום 15.07.2026 נבחן אף הוא, ולא היה בו כדי לשנות את תוצאת הניקוד לפי תוספת 18. לאחר מכתב המענה מיום 22.07.2026 הועמדו המסמכים לעיון העותרות ביום 10.08.2026. העותרות הגישו השגות בימים 3.09.2026 ו-10.09.2026. המשיבה דחתה אותן ביום 16.09.2026 (פרוטוקול 85) לאחר שבחנה גם את הטענות המקצועיות הנוספות שהועלו בהן.

21. לטענת המשיבה, בדיקת יועצי התנועה והפיננסים העלתה כי תחזית ההכנסות של העותרות אינה סבירה. לשיטתה, המודל הארצי טעון כיול לפי ספירות נסועה בפועל, והשוואות לקטע 3 בכביש 6 ולכבישים 4 ו־70 העלו תחזיות גבוהות מהנסועה שנמדדה. תחזית העותרות לשנת הפתיחה, 2030, גבוהה בכ־9% מתחזית המודל הארצי לפני כיול ובכ־36% מתחזית המדינה. כן נמצא פער של כ־70% בין תחזיתן לקטע 8, כ־62 אלף כלי רכב ביום, לבין כ־37 אלף בקטע 3 הסמוך. לטענת המשיבה, הסברי העותרות בדבר הסטת תנועה, ושיפורים במחלפים אינם מבססים פער זה; תרומת השיפורים הוערכה בכ־3% לכל היותר, בהשפעה זניחה על תוצאות המודל, וסלילת שלושה נתיבים אינה מלמדת על הנסועה בשנת הפתיחה. המשיבה חלקה גם על התחזית לשנת 2040, הנשענת על תפוסה גבוהה בשנת הפתיחה ועל גידול שנתי של כ־0.3% בלבד לאחריה, והדגישה כי תחזיותיה מבוססות על מודל מכויל, גידול באוכלוסייה ובתעסוקה ופיתוח תשתיות צפוי.

22. בעניין הנחת "נוסע מתמיד" טענה המשיבה כי העותרות החילו על המקטעים לחיוב את שיעור כלי הרכב הזכאים להנחה, כ־4.5%, אף שלפי נתוני קטעים 3 ו־7, כלי רכב אלה ביצעו כ־36%–38% מהמקטעים לחיוב. לשיטתה, ההבחנה עולה מנתוני תוספת 9, ואין יסוד לטענה כי מידע רלוונטי הוסתר מהעותרות והיה זמין לזוכה. המשיבה דחתה גם את הטענה כי מנגנון חלוקת

עת"מ 37307-10-26 ויה נובה 6 צפון בע"מ נ' מדינת ישראל - ועדת המכרזים הבין משרדית לפרויקט כביש 6 צפון - מקטעים 8 ו-9(1)

ההכנסות מגביל את השפעת הטעות לכ־6.5 מיליון ₪ בשנה, וטענה כי טעות זו, בצירוף פער הנסועה לשנת 2030, מגלמת פער של מיליארדי שקלים בתחזית ההכנסות.

23. המשיבה הוסיפה כי גם לאחר הפחתת כ־15 מיליון ₪ מעלויות ההקמה וכ־30 מיליון ₪ מעלויות התפעול, עמד יחס כיסוי החוב על 1.05 בלבד - יחס ההפרה - והתשואה נותרה שלילית או קרובה לאפס. לטענתה, איתנות העותרות, מחויבות בעלי מניותיהן, יכולתן הנטענת לגייס מימון ונכונותן לשאת בסיכון הביקוש שמעבר לרשת הביטחון אינן משנות את אופן התיקנון ואת הניקוד הנגזר ממנו.

24. לגבי חוות הדעת החדשות שצורפו לעתירה, טענה המשיבה, כי הן לא הוצגו לוועדת המכרזים, גם במסגרת ההשגות, ועל כן יש לדחות את הטענות הנסמכות עליהן מחמת אי מיצוי הליכים. למעלה מן הצורך צירפה המשיבה לתגובה חוות דעת משלימה (נספח 15). לפי חוות הדעת, עדכון גרסת המודל הארצי לא כלל כיול מחדש. פערים בין המודל הארצי לספירות בפועל נמצאו גם בספירות שקדמו לאירועים הביטחוניים שאליהם הפנו העותרות. עוד נטען, כי כלי רכב שהתעכבו בעומס נספרים בהמשך היום, כי דרכי השירות לאורך כביש 4 משרתות את אזורי התעשייה ואינן ציר חלופי, וכי נתוני המודל עצמו אינם תומכים בטענה שכביש 70 הגיע לקיבולתו. לשיטת המשיבה, ממצאים אלה תומכים במסקנת יועציה ושוללים את הטענה בדבר בירור מקצועי לקוי.

25. המשיבה אף דחתה את הטענה כי הצעת העותרת נפסלה על יסוד חוות דעת מאוחרת, בלי שניתנה לעותרות הזדמנות להתייחס אליה. לשיטתה, אי המעבר לשלב הצעת המחיר נבע מיישום אמות המידה במהלך הרגיל של ניקוד ההצעות. בנסיבות אלה, לטענתה, לא חלה חובה לקיים שימוע קודם לקביעת הניקוד. מכל מקום, ציינה המשיבה כי הפנייה המוקדמת בכתב, הפגישה, בחינת השלמות הטיעון והדיון בהשגות נתנו לעותרות הזדמנות מספקת להשמיע את עמדתן.

<u>טענות המשיבות</u>

26. המשיבות טענו אף הן כי דין העתירה להידחות הן על הסף והן לגופה. לשיטתן, הציון הפיננסי של העותרות, 48.03 נקודות, הוא תוצאה של יישום הוראת התיקנון שנקבעה מראש במסמכי המכרז. משלא עמדה ההצעה ברף המעבר של 60 נקודות, ועדת המכרזים לא הייתה

עת"מ 37307-10-26 ויה נובה 6 צפון בע"מ נ' מדינת ישראל - ועדת המכרזים הבין משרדית לפרויקט כביש 6 צפון - מקטעים 8 ו-9(1)

רשאית לפתוח את מעטפת המחיר של העותרת. המשיבות הוסיפו כי העתירה מבקשת למעשה לשנות בדיעבד את תנאי המכרז. הן אף טענו לחוסר ניקיון כפיים של העותרות ולשיהוי בהגשת העתירה.

27. לטענת המשיבות יש לדחות את העתירה על הסף מחמת חוסר ניקיון כפיים. לטענתן, בהתאם לתקנות, היה על העותרת המבקשת שיוכרז כי הצעתה זכתה במכרז להעמיד את הצעתה המלאה לבחינת בית המשפט ולביקורת יתר הצדדים. העותרות צירפו רק את טפסים 11 עד 15 להצעתן, בנימוק ששאר החומר רב היקף ואינו רלוונטי. לטענת המשיבות, בכך נמנעה בחינה של האפשרות שנפלו בהצעה פגמים נוספים העשויים למנוע את זכייתה. עוד הצביעו המשיבות על אי צירוף פרוטוקול 77 של הוועדה, אף שהעותרות הפנו אליו בעתירה וביססו עליו את הטענה כי הוועדה גיבשה מראש עמדה לפסילת הצעתן. לשיטתן, צירוף חלק מן המסמכים בלבד מעורר חשש לתכסיסנות ומצדיק את דחיית העתירה על הסף.

28. עוד נטען כי יש לדחות את העתירה על הסף בשל הגשתה בשיהוי ניכר. לטענתן, ביום 15.07.2026 הודיעה המשיבה לעותרות כי הצעתן לא עברה לשלב בחינת המחיר וכי הצעת המשיבות נבחרה. ביום 16.07.2026 ביקשו העותרות לעכב את מימוש הזכייה, וביום 22.07.2026 דחתה הוועדה את הדרישה. לטענת המשיבות, לכל המאוחר היה על העותרות להגיש את העתירה עם דחיית דרישת העיכוב. אף שלגרסת המשיבות, העותרות קיבלו את הפרוטוקולים ואת ההצעה הזוכה בתחילת אוגוסט, ההשגה הוגשה רק ביום 3.09.2026 והושלמה ביום 10.09.2026. ובסופו של יום, העתירה הוגשה לאחר דחיית ההשגה, כשלושה חודשים לאחר ההודעה על הזכייה.

29. המשיבות טענו כי הסתמכו על הזכייה ושינו את מצבן לרעה. ביום 16.09.2026 נחתם עמן הסכם הזיכיון, והן השקיעו, לטענתן, מיליוני שקלים בקידום הפרויקט. בין היתר, הן העסיקו שני מנהלי תכנון במשרה מלאה, קידמו את התכנון בהשתתפות כ-25 משרדי תכנון, נערכו לשכירת משרדים לחברת ההקמה, ביצעו מדידות קרקע ומדידה פוטוגרמטרית מן האוויר והכינו תוכנית קידוחים ובדיקות לסקר קרקע. כן טענו המשיבות כי ויתרו על הזדמנויות עסקיות אחרות בשל היקף הפרויקט וההון העצמי הנדרש לביצועו. לשיטתן, הסתמכות זו מקימה עילה עצמאית לדחיית העתירה מחמת שיהוי.

30. ביחס לטענות העותרות לגופן העלו המשיבות טענות דומות לטענות שהעלתה המשיבה, כך ביחס לפרשנות תוספת 18, ולאופן בחינת סבירות הנחות ההכנסות, העולה גם מפרשנות תוספת 19. כך, דחו המשיבות את טענת העותרות כי ניכוי מלוא ארבע הנקודות במסגרת המשבצת הראשונה ממצה את השפעת החריגה וכי התקנון יוצר "כפל סנקציה".

31. המשיבות הוסיפו, כי הוועדה אפשרה לעותרות להשמיע את טענותיהן בכתב ובעל פה, ואף בחנה לגופה את תחזית ההכנסות. לטענתן, מן הדיון המקצועי ביום 12.07.2026 (פרוטוקול 78) עולה כי הוועדה קבעה שהנחות ההכנסות אינן סבירות גם לאחר בחינה פרטנית. המשיבות הדגישו, כי בחינה זו נערכה למעלה מן הנדרש לשיטתן, שכן אמת המידה להפעלת התקנון נקבעה מראש במסמכי המכרז. לטענת המשיבות, העדפת המודל הארצי על פני המודל שעליו הסתמכו יועצי הוועדה, אפילו הייתה מוצדקת מבחינה מקצועית, אינה משנה את אופן יישום הוראת התקנון. מכל מקום, נטען, אין מקום להכריע בגדר העתירה במחלוקת מקצועית בין מומחי הצדדים, וכי ממילא אף אחת משלוש חוות הדעת שצירפו העותרות אינה מבססת את סבירות תחזית ההכנסות שהוזנה בהצעתן. לפי המשיבות, חוות הדעת הראשונה מבקרת את תחזית המדינה ותומכת בשימוש במודל הארצי, אך אינה מציגה תחזית נסועה או הכנסות התומכת בהצעה. חוות הדעת השנייה מביעה עמדה בדבר עדיפות המודל הארצי בלי לבחון את התוצאות המספריות שעליהן התבססה ההצעה. חוות הדעת השלישית עוסקת בסבירות המודל הפיננסי בהינתן תחזית ההכנסות, וסבירות התחזית עצמה אינה נבחנת בה.

32. ביום 9.11.2026 התקיים דיון ארוך וממצה בכל טענות הצדדים, אשר הרחיבו, הוסיפו, פרטו והסבירו את כלל נמוקיהם שהוגשו בכתב.

<u>דיון והכרעה</u>

33. העתירה מכוונת כלפי הניקוד שקיבלו העותרת ברכיב של "השפעת סבירות הנחות המפתח על תוצאות המודל הפיננסי (המשבצת השלישית בסעיף 1 בצרופה 1 לנספח E, להלן: "המשבצת השלישית"), בו קיבלה 0 נקודות מתוך 25 נקודות וברכיב של "יציבות המודל הפיננסי על בסיס ניתוח רגישות לשינויים בהנחות המפתח" (המשבצת החמישית בסעיף 1 בצרופה 1 לנספח E, להלן: "המשבצת החמישית") בו קיבלה 1.54 נקודות מתוך 15 נקודות. כתוצאה

מהפחתת 38.46 נקודות אלו, כמו גם הפחתת 4 נקודות ברכיב של "סבירות ורמת הפירוט של הנחות המפתח והתאמתן לדרישות הטכניות" בהתייחס ל"הנחות ההכנסות הצפויות מאגרה" (המשבצת הראשונה בסעיף 1 בצרופה 1 לנספח E, כשעל הפחתה זו העותרות לא השיגו), לא עברה העותרת את רף 60 הנקודות הנדרש לפי הוראות המכרז על מנת לעבור מהשלב השני של בחינה והערכה של ההצעות הפיננסיות של המציעים (סעיף 6.4) לשלב השלישי של בחינת הצעות המחיר של המציעים שהצעותיהם נמצאו עומדות בדרישות מסמכי המכרז בהתאם לשלבי ההערכה הקודמים, ובכלל זה הצעות שעברו את הרף הנדרש בשלב השני (סעיף 6.5).

34. הניקוד בשני רכיבים אלו, המשבצת השלישית והחמישית הופחת על ידי המשיבה לאחר שנקבע כי ההנחות של העותרת במסגרת ההצעה, בפרט הכוונה ל"הנחות ההכנסות הצפויות מאגרה" (20,938,062 אלפי ₪), אינן סבירות. קביעת המשיבה כי הנחות ההכנסות הצפויות של העותרת אינן סבירות התבססה על כך שהיא סוטה בלמעלה מ-15% מהסך שנקבע ברשת הבטחון (12,050,378 אלפי ₪), ולמעשה היא גבוהה בשיעור של כ-74% מעל רשת הבטחון.

35. תוצאת קביעה זו בדבר חוסר הסבירות של הנחות ההכנסות הצפויות מאגרה הביאה להפחתת 4 נקודות במסגרת המשבצת הראשונה. בנוסף תוקננה ההצעה של העותרת באופן שההכנסות הועמדו על סך של רשת הביטחון בתוספת 15% ועל יסוד נתון זה נערכה בחינה של "יציבות המודל הפיננסי על בסיס ניתוח רגישות לשינויים בהנחות המפתח" כאמור במשבצת החמישית והתוצאה הביאה למתן ניקוד של 0 מתוך 15. כן נבחנה "השפעת סבירות הנחות המפתח" לאחר התיקנון, "על תוצאות המודל הפיננסי" כאמור במשבצת השלישית. תוצאת בחינה זו הביאה לקריסת המודל הפיננסי של העותרת וכפועל יוצר מכך הענקת 0 נקודות מתוך 25.

36. המחלוקת בין הצדדים נוגעת בעיקרה לשאלה האם תיקנון ההנחות של העותרת לצורך חישוב הניקוד במשבצת 3 נעשה בהתאם להוראות המכרז. טענת העותרת, כי לא היה מקום לעריכת התיקנון בהתאם לרשת הביטחון בתוספת 15% והיה על המשיבה לבחון את סבירות הנחות המפתח לגופן מבלי להסתמך על רשת הביטחון, וכפי שהמשיבה אכן פעלה באופן שנעתרה לבקשת המשיבה וקבעה פגישה בה דנו הצדדים אודות סבירות ההנחות של העותרת.

עת"מ 37307-10-26 ויה נובה 6 צפון בע"מ נ' מדינת ישראל - ועדת המכרזים הבין משרדית לפרויקט כביש 6 צפון - מקטעים 8 ו-9(1)

37. מאחר ולשיטת העותרת היה על המשיבה לבחון את סבירות ההנחות בהצעת העותרת לגופן, מבלי להתייחס לפער מול רשת הבטחון, שבה העותרת וטענה כי לא היה מקום לקבוע כי הצעתה אינה סבירה כשהיא מעלה שלל טענות כנגד קביעות יועץ הוועדה, הסותרות לשיטתה את המודל הארצי עליהן היא הסתמכה, וכנגד התנהלות המשיבה בעניין זה, כשבין היתר נטען כי המשיבה לא נתנה דעתה למכלול הסתירות והקשיים שבקביעותיו של היועץ מטעמה.

38. ייאמר כבר עתה, כי מאחר ואני סבור כי הצדק עם המשיבות באשר למנגנון שנקבע במכרז לבחינת סבירות ההנחות, לאמור, בחינת סבירות הנחות ההכנסות, הן לצורך הניקוד במשבצת השלישית והן לצורך הניקוד במשבצת החמישית, היה על המשיבה לעשות אל מול שיעור ההכנסות שנקבע מראש במסגרת רשת הביטחון בתוספת 15%, וכפי שאכן עשתה, ולא לבחון את סבירות הנחות ההכנסות של העותר לגופה – הרי שאין צורך להידרש כלל לטענות העותרת כנגד קביעות יועץ הוועדה, ולטענותיה הבאות להצדיק את סבירות ההנחות שלה.

39. מכאן אפוא לשאלה כיצד, בהתאם להוראות המכרז, היה על המשיבה לבחון את סבירות הנחות ההכנסות הצפויות מאגרה בהצעת העותרת לצורך ניקוד הצעתה במסגרת המשבצת השלישית וכיצד היה עליה לערוך את התיקנון של ההצעה לאחר שקבעה כי הנחות העותרת אינן סבירות.

40. עניינו בצרופה 1 לנספח E (ההצעה הפיננסית) – אמות מידה ומשקלות לבחינה. זו תוכן הצרופה הרלוונטית לענייננו:

Business Plan and the Financial Model – Evaluation Criteria	**Maximum Points**
• Reasonableness and level of details of the key assumptions and their compatibility with the technical requirements, including: o Projected Toll Revenue assumptions (4 points maximum); o Capital expenditure costs (10 points maximum); o Operation and Maintenance costs projections including major maintenance costs and timing projections (3 points maximum).	17
• Reasonableness and level of details of financial key assumptions in the Financial Model.	8

עת"מ 37307-10-26 ויה נובה 6 צפון בע"מ נ' מדינת ישראל - ועדת המכרזים הבין משרדית לפרויקט כביש 6 צפון - מקטעים 8 ו-9(1)

Business Plan and the Financial Model – Evaluation Criteria	**Maximum Points**
• Effects of the reasonableness of key assumptions on the results of the Financial Model (insofar as the assumptions are determined to be unreasonable, the Financial Model will be assessed in accordance with reasonable assumptions set by the Tender Committee).	25
• Compatibility between the provisions of the Concession Agreement and the funding strategy assumed in the Business Plan.	4
• Stability of the Financial Model based on sensitivity analysis regarding changes in key assumptions (insofar as the assumptions are determined to be unreasonable, the Base Case of the Financial Model will be assessed in accordance with reasonable assumptions set by the Tender Committee).	15
• Compatibility of the hedging mechanisms required by the Bidder with the assumed cost structure and the exposures of the project.	4
• Quality of the Financial Model - the ability to conduct sensitivity analysis in key assumptions, the technical quality of the Financial Model and the ability to perform optimization.	6
• Conformity with GAAP/IFRS (as applicable) and with the tax authorities pre-ruling, provided as part of the Tender Documents.	3
• Compatibility between the Letter(s) of Intent and the Business Plan.	3
Total	**85**

המשבצת הראשונה (בצהוב) עוסקת בבחינת "סבירות ורמת הפירוט של הנחות המפתח והתאמתן לדרישות הטכניות, לרבות:

- הנחות ההכנסות הצפויות מאגרה (עד 4 נקודות).

במסמך זה לא פורט כיצד תיבחן הסבירות לצורך בחינה זו. עם זאת יצוין כבר עתה, כי מפורש במשבצת זו כי תחזית ההכנסות תיבחן כאחת מה-"key assumption" לצד עלויות ההקמה והתפעול. ואין אפוא מקום לטענת העותרות כי תחזית ההכנסות אינה נכלל בגדר ה-"key assumption" בטופס 15 למכרז. בעניין זה צודקת ב"כ המשיבה כי העותרות עצמן התייחסו להנחת ההכנסות כאחת מה-"key assumption" כשבפגישה מיום 25.06.2026 (עמ' 16 לפרוטוקול הפגישה – נספח 8 לנספחי תשובת המשיבה) אמר בא כוחן: "לחלוטין איננו חלוקים על הצורך של הוועדה בעצם בדיקת אותן הנחות מוצא, אותן "key assumption",

במסגרת המכרז ובשביל זה אנחנו נמצאים פה....". זאת כשהוא מתייחס להנחת ההכנסות בהצעת העותרת.

המשבצת השלישית (בירוק) עוסקת ב"השפעת סבירות הנחות המפתח על תוצאות המודל הפיננסי" ונקבע כי "ככל שייקבע שההנחות אינן סבירות, המודל הפיננסי ייבחן לפי הנחות סבירות שתקבע ועדת המכרזים).

גם כאן לא פורט על פי איזו אמת מידה תיבחן "סבירות הנחות המפתח" ועל יסוד מה ייקבעו "ההנחות הסבירות" לצורך תיקון המודל הפיננסי במקרה שהנחות המציע יתבררו כאינן סבירות. כל שנכתב הוא כי וועדת המכרזים תקבע את "ההנחות הסבירות" לצורך התיקון.

המשבצת החמישית (בסגול) עוסקת בבחינת "יציבות המודל הפיננסי על בסיס ניתוח רגישות לשינויים בהנחות המפתח", וגם כאן נקבע כי "ככל שייקבע שההנחות אינן סבירות, תרחיש הבסיס של המודל ייבחן לפי הנחות סבירות שתקבע ועדת המכרזים).

גם כאן לא פורט על פי איזו אמת מידה תיבחן "סבירות הנחות המפתח" ועל יסוד מה ייקבעו "ההנחות הסבירות" לצורך תיקון המודל הפיננסי במקרה שהנחות המציע יתבררו כאינן סבירות. כל שנכתב הוא כי וועדת המכרזים תקבע את "ההנחות הסבירות" לצורך התיקון.

ואולם בכך לא מסתיימות הוראות המכרז.

41. תוספת 18, אשר לא הייתה מחלוקת כי היא חלק ממסמכי המכרז, נועדה, כמפורט בסעיף 1.1 שבה, בדיוק למטרה זו של קביעת **"מנגנון ניקוד פנימי ביחס לעלויות ההקמה, לעלויות התפעול ולהנחות ההכנסות מאגרה ופרמטרים לבחינת סבירות ביחס לעלויות והנחות כאמור".**

לענייננו רלוונטיים סעיפים 1.4 ו-1.6 שבמסמך, כדלהלן:

1.4. <u>סבירות ורמת הפירוט של ההנחות המרכזיות והתאמתן לדרישות הטכניות:</u> **ציון מקסימלי – 17 נקודות**

עת"מ 37307-10-26 ויה נובה 6 צפון בע"מ נ' מדינת ישראל - ועדת המכרזים הבין משרדית לפרויקט כביש 6 צפון - מקטעים 8 ו-9(1)

רכיב	ניקוד	אופן הניקוד
הנחת הכנסות מאגרה	4	במקרה בו הנחת ההכנסות מאגרה (עבור כלל שלב התפעול והתחזוקה) גבוהה מ-**15%** מתחזית ההכנסות של המדינה (כפי שבאה לידי ביטוי במנגנון רשת הבטחון), תוזן למודל הנחת הכנסות מאגרה גבוהה ב-**15%** מהתחזית לצורך הבחינה כאמור בסעיף ☐ תחזית מציע (עבור כלל שלב התפעול והתחזוקה) העולה על תחזית רשת הבטחון בין: ☐ מ-**0%** ועד **10%** – אין הפחתה מ-**10%** ועד **15%** – **1** נקי' הפחתה מ-**15%** ועד **20%** – **2** נקי' הפחתה מ-**20%** ועד **25%** – **3** נקי' הפחתה מ-**25%** ומעלה – **4** נקי' הפחתה
הנחת עלויות הקמה	10	**1** נקי לכל חריגה כלפי מטה של **2.5%** מעבר ל-**15%** מהממוצע שחושב כאמור בסעיף **1.2.1.1** או בסעיף **1.2.2** (החישוב ייעשה באופן יחסי לחלק מ-**2.5%** ככל שיידרש)
הנחת עלויות תפעול ותחזוקה - הכולל מחזורי שיקום עמוק	3	**1** נקי לכל חריגה כלפי מטה של **7.5%** מעבר ל-**20%** מהממוצע שחושב כאמור בסעיף **1.3.1.1** או בסעיף **1.3.2** (החישוב ייעשה באופן יחסי לחלק מ-**7.5%** ככל שיידרש)
סה"כ	**17**	

.....

1.6. בניקוד אמת המידה של יציבות המודל הפיננסי בהתבסס על ניתוח רגישות לשינויים בהנחות המרכזיות (**15** נקודות; שורה **5** בטבלה שבסעיף **1** בצרופה **1** לנספח E להזמנה), יילקחו בחשבון, בין היתר, הפערים בהנחות המרכזיות בהצעה הפיננסית בין המציעים, כדלקמן: (i) ההסתברות להתממשות תרחיש של עלייה בעלויות ההקמה תעלה, ככל שעלות ההקמה נמוכה יותר ממוצע עלויות ההקמה שחושבו לפי **1.2.1.1** או בשים לב לקביעה בחוות הדעת ההנדסית לפי סעיף **1.2.3**; (ii) ההסתברות להתממשות תרחיש של עלייה בעלויות התפעול והתחזוקה תעלה, ככל שעלות התפעול והתחזוקה נמוכה יותר ממוצע עלויות התפעול והתחזוקה שחושבו לפי סעיף **1.3.1.1** או סעיף **1.3.2** (לעניין עלויות התפעול והתחזוקה) או בשים לב לקביעה בחוות

עת"מ 37307-10-26 ויה נובה 6 צפון בע"מ נ' מדינת ישראל - ועדת המכרזים הבין משרדית לפרויקט כביש 6 צפון - מקטעים 8 ו-9(1)

הדעת ההנדסית לפי סעיף **1.2.3**; (iii) ההסתברות לירידה בהכנסות מאגרה בהתאם לפער בין תחזית המציע לתחזית רשת הבטחון במכרז.

42. במסגרת מסמך זה, מתייחס סעיף 1.4 (להלן: "סעיף 1.4") בדיוק למשבצת הראשונה (שבטבלה שבסעיף 1 לצרופה 1 לנספח E). הדבר ברור לחלוטין (והויכוח בעניין זה בדיון אך היה למותר), הן מכותרת הסעיף "סבירות ורמת הפירוט של ההנחות המרכזיות והתאמתן לדרישות הטכניות" והניקוד של 17 נקודות בדיוק בנוסח ובניקוד של המשבצת הראשונה, והן מהטבלה המופיעה בסעיף המתייחסת בדיוק לשלושת תתי הסעיף שבמשבצת זו (הנחות ההכנסות מאגרה (4 נקודות), הנחות עלויות הקמה (10 נקודות) והנחות עלויות תפעול ותחזוקה – הכולל מחזורי שיקום עמוק (3 נקודות).

43. סעיף 1.6 למסמך זה (להלן: "סעיף 1.6") מתייחס למשבצת החמישית (שבטבלה שבסעיף 1 לצרופה 1 לנספח E, כפי שצוין במפורש בסעיף) שעניינו קביעת פרמטרים לניקוד אמת המידה של יציבות המודל הפיננסי בהתבסס על ניתוח רגישיות לשינויים בהנחות המרכזיות".

44. הנה כי כן במסמך זה, בנקודה הראשונה שבמשבצת "אופן הניקוד" ביחס לרכיב של "הנחת הכנסות מאגרה" (להלן: "הנקודה הראשונה"), נזכר הרף של 15% מעל תחזיות ההכנסות של המדינה כפי שהן באות לידי ביטוי במנגנון רשת הביטחון. בנקודה הראשונה נקבע מנגנון התיקנון לפיו "במקרה בו הנחת ההכנסות מאגרה (בעבור כלל שלב התפעול והתחזוקה) גבוהה מ-15% מתחזית ההכנסות של המדינה (כפי שבאה לידי ביטוי במנגנון רשת הביטחון), תוזן למודל הנחת הכנסות מאגרה גבוהה ב-15% מהתחזית לצורך הבחינה כאמור בסעיף". בנקודה השנייה במשבצת זו פורט אופן הניקוד של הנחות הכנסות מאגרה של המציעים בהייחס לחריגה של ההנחות מרשת הביטחון.

45. מכאן ברור, כי בחינת "סבירות" ההנחות המרכזיות, ולעניינו של "הנחות ההכנסות הצפויות מאגרה" במסגרת המשבצת הראשונה תעשה אל מול רשת הביטחון. באופן שחריגה ביותר מ-15% מתחזית ההכנסות של המדינה ברשת הביטחון תביא להפחתה של 2 נקודות, חריגה ביותר מ-20% תביא להפחתה של 3 נקודות, וחריגה ביותר מ-25% מתחזית המדינה, כבמקרה זה

עת"מ 37307-10-26 ויה נובה 6 צפון בע"מ נ' מדינת ישראל - ועדת המכרזים הבין משרדית לפרויקט כביש 6 צפון - מקטעים 8 ו-9(1)

בעניינה של העותרת שחרגה בשיעור של כ-74%, יופחתו מלוא 4 הנקודות. על הפחתה זו כאמור העותרת אינה חולקת, שכן היא תואמת את הוראות המכרז באשר לבחינת סבירות הנחות ההכנסות בהתאם להוראת הנקודה השנייה שבסעיף 1.4.

46. ואולם מניין שהתיקנון המופיע בנקודה הראשונה שבסעיף 1.4 הוא התיקנון שיש לעשות בהקשר של משבצות 3 ו-5 כשנקבע שהנחות המציע אינן סבירות? ומניין שהקביעה אודות אי סבירות ההנחות לעניין משבצות 3 ו-5, באופן שמצדיק את תיקנון ההנחות צריכה להיקבע על יסוד רשת הביטחון בתוספת 15% (כטענת המשיבה), ולא על יסוד בחינה פרטנית של סבירות ההנחות של המציע בכל מקרה ומקרה?

47. תשובה לשאלה האמורה מצויה בתוספת 19. במסגרת תוספת זו, מובאת שאלה של אחד המציעים שהסתפק ביחס לתחולת הוראת מנגנון התיקנון שבנקודה הראשונה, והוא פנה לוועדה בשאלה:

Tender Documents; Clarifications			
Ite	**Q/A**	**Questions and Answers**	**Reference**
		No. 18 refers to the provisions of paragraph 1.6 of Attachment 2 or to bullet No. 3 (Effects of the reasonableness of key assumptions on the results of the Financial Model) stipulated in the table under paragraph 1 (Evaluation Criteria and Weights) of Attachment 1 to Annex E (Financial Proposal - Evaluation Criteria and Weights) to the ITB.	Addendum No. 18

תשובת הוועדה הייתה:

	A	The Tender Committee clarifies the first bullet in the table in paragraph 1.4 of Attachment 2 to Addendum No. 18 refers to both – the provisions of paragraph 1.6 of Attachment 2 as well as the provisions of paragraph 1 of Attachment 1 to Annex E to the ITB.	

48. טענת העותרות היא כי משמעות תשובה זו היא כי מנגנון התיקנון המופיע בנקודה הראשונה בסעיף 1.4 מתייחס לסעיף 1.6, היינו המשבצת החמישית כאמור, ולמשבצת הראשונה, והוא אינו מתייחס למשבצת השלישית. לשיטתן, מאחר וועדת המכרזים נשאלה על תחולת מנגנון התיקנון ביחס למשבצת השלישית והחמישית, לו תשובה הוועדה לשאלה הייתה כי הוא חל על שניהם, היה עליה להשיב בקצרה: "The Tender Committee clarifies the first bullet in the table in paragraph 1.4 of Attachment 2 to Addendum No. 18 **refers to both**", ותו לא.

ברי, כי אין מקום לפרשנות זו.

49. ראשית, הפרשנות נשללת לחלוטין מהכתוב בתשובה. התשובה במסמך ברורה ולפיה מנגנון התיקנון שבנקודה הראשונה בסעיף 1.4 חלה על "both". מאחר והשאלה הייתה האם הוראת התקנון חלה על סעיף 1.6 לצרופה 2 לתוספת 18 (שהוא כאמור מתייחס למשבצת החמישית) **<u>או</u>** על המשבצת השלישית, והתשובה היא "both", הכוונה היא לשני האפשרויות אליהן התייחסה השאלה, היינו **<u>גם</u>** על סעיף 1.6 לצרופה 2 לתוספת 18 (המשבצת החמישית) **<u>וגם</u>** על המשבצת השלישית. הוועדה אף לא הסתפקה באמירה כי מדובר "על שניהם" אלא פרטה מי אלו השניים: סעיף 1.6 לצרופה 2 לתוספת 18 וסעיף 1 לצרופה 1 לנספח E.

50. סעיף 1 לצרופה 1 לנספח E כולל את כל המשבצות המפרטות את אמות המידה להערכת התכנית העסקית של המציעים. אין כל אפשרות לפרש את המשפט באופן שונה מכך שהכוונה במילים "סעיף 1" ל"משבצת הראשונה" היא ל"paragraph 1" כולו, ולא אך לקריטריון הניקוד הראשון שבמשבצת הראשונה ("The Tender Committee clarifies **the first bullet in the table in paragraph 1.4** of Attachment 2 to Addendum No. 18"). גם המציע שהפנה את השאלה התייחס לכלל המשבצות כחלק מ-"paragraph 1" ("...or to bullet No. 3... stipulated in the table under paragraph 1"), והמשיבה השיבה לו בלשונו. העובדה כי במסגרת צרופה 1 לנספח E אין סעיף 2 אלא רק סעיף 1 אינה משנה דבר לעניין זה, שהתשובה כיוונה לסעיף 1 לצרופה 1, כולו, וסעיף זה כולל הן את המשבצת הראשונה,

הן את השלישית והן את החמישית (כדרך שהוא כולל את שאר המשבצת). העובדה כי למנגנון התיקנון אין רלוונטיות למשבצת הראשונה שכן היא אינה עוסקת בתקנון ההצעות כי אם בנקודן במצבן, אינה משנה דבר. מנגנון התיקנון חל על כלל המשבצות שבסעיף 1 לגביהן הוא רלוונטי, גם אם אלו המשבצות השלישית והחמישית בלבד. התשובה בתוספת 19 בעניין זה ברורה וחד משמעית. העובדה כי סעיף 1.6 לצרופה 2 לתוספת 18, מתייחס למשבצת החמישית הכלולה אף היא בסעיף 1 לצרופה 1 לנספח E אינה מלמדת כי הכוונה בתשובה ל"סעיף 1 לצרופה 1 לנספח E " לא התייחסה לכלל המשבצות בטבלה, שכן ההתייחסות הספציפית לסעיף 16 לצרופה 1 לנספח E נעשתה אך בשל כך שהשאלה של המציע התייחסה במפורש לסעיף זה.

51. ראשית יש לציין כי וועדת המכרזים היא הגורם המוסמך והעיקרי לפרשנות תנאי המכרז (ראו: עע"מ 6117/15 **ג.י.א. יזמה בע"מ נ' רשות מקרקעי ישראל – מרחב עסקי דרום** (23.06.16)). נקבע כי, "כאשר לשון המכרז סובלת שני פירושים אפשריים, יש ליתן משקל לעמדתה הפרשנית של וועדת המכרזים" (עע"מ 7371/20 **רולן בע"מ נ' מועצה אזורית גולן** (22.07.2021)).

52. בנוסף, ההלכה היא כי פרשנות מכרז תתבצע ראשית לכל לפי לשונו (עע"מ 7293/20 **פנגיה נ' רשות שדות התעופה** (24.01.2021); עע"מ 7371/20 בעניין **רולן**). המכרז הינו משום הזמנה להציע הצעות או הצעה לחוזה. בהתאם לכך, ניתן לגזור את פרשנות המכרז מכללי פרשנות החוזה (ראו: עע"מ 5399/14 **מור נ' א.פ. פורמייקה** (24.01.2016); ע"א 1117/06 **חברת אל-קודס קורפוריישן נ' יורשי המנוח מוחמד עלי עבד אל-רחמאן** (14.04.10); עע"מ 6823/10 **מתן שירותי בריאות בע"מ נ' משרד הבריאות** (28.02.11).

53. סעיף 25(א) לחוק החוזים (חלק כללי), התשל"ג-1973 קובע כי "אופן הפרשנות של חוזה והראיות שיהיו קבילות לפירושו יהיו ככל אשר הסכימו הצדדים; לא הסכימו הצדדים על אופן פרשנות החוזה, יפורש החוזה בהתאם ליתר הוראות חוק זה". בהמשך לכך נקבע כי: "חוזה עסקי שלא נקבעו בו הוראות לעניין אופן הפרשנות יפורש בהתאם ללשונו בלבד, אלא אם כן מתקיים אחד מאלה: מלשון החוזה בלבד נובעת תוצאה שאינה מתקבלת על הדעת; מלשון החוזה בלבד עולה סתירה בין הוראות שונות בו". מכאן, כי נקודת המוצא לפרשנות תנאי מתנאי המכרז היא לשונו. "לשון הטקסט היא נקודת המוצא עבור הפרשן; הכול מודים כי יש לייחס לה משקל כבד ומשמעותי" (ע"א 3604/20 **רשות מקרקעי ישראל נ' י.ח. דמרי בניה ופיתוח בע"מ** (26.07.2022)).

54. כאמור, בפרשנות מכרז, במקרה של פרשנויות שונות אפשריות, יינתן משקל לאומד דעתו הסובייקטיבי של עורך המכרז, שתילמד מלשון מסמכי המכרז ומן הנסיבות החיצוניות האופפות אותו (דנ"א 2045/05 **ארגון מגדלי הירקות, אגודה חקלאית שיתופית בע"מ נ' מדינת ישראל** (11.05.06); בג"ץ 4587/18 **ערוץ לשידורי הכנסת בע"מ נ' המועצה לשידורי כבלים ולשידורי לוויין בשבתה כוועדת מכרזים לבחירת בעל הרישיון לשידור בערוץ הכנסת, לפי חוק שידורי ערוץ הכנסת, התשס"ד-2003** (9.07.2018); ע"א 4605/99 **אלישרא מערכות אלקטרוניות בע"מ נ' רשות שדות התעופה בישראל**, פ"ד נה(1) 1 (1999)). במקרה של ספק יש אמנם להידרש לכללי פרשנות נוספים. ואולם, בהעדר ספק בפירוש הטקסט על פי לשונו, כבמקרה זה, אין צורך להזדקק לכללי פרשנות נוספים (ביניהם העדפת הפרשנות המקיימת את הצעות משתתפי המכרז, תחת פרשנות הפוסלת אותן, או הכלל בדבר פרשנות נגד המנסח (סעיף 25(ב1) לחוק החוזים (חלק כללי))), שכן כללים אלו נדרשים רק מקום בו החוזה "ניתן לפירושים שונים".

55. מעבר לצורך יצוין, כי גם ללא הלשון המפורשת של התשובה שבתוספת 19, ברי כי הכוונה הייתה כי סבירות הנחות ההכנסות תעשה על יסוד תחזית ההכנסות של המדינה ברשת הביטחון בתוספת 15%, כשכל סטייה מרף זה תקבע כאינה סבירה, והכוונה הייתה כי בכל מקום בו נקבע כי הצעה בעלת הנחות בלתי סבירות תתוקנן "לפי הנחות סבירות" הכוונה היא לאותו רף של 15% מעל רשת הביטחון. לא ניתן להבין את הוראות המכרז אחרת. ויובהר.

56. המכרז לא כלל הגשה של מסמכים המפרטים את התכנון שהם מתכוונים לבצע בפרוייקט. כך, שברור שלא הייתה כוונה לבדוק "שיפורים" אותם מבקשים המציעים לבצע בפרוייקט על מנת להגדיל את היקפי הנסיעה ולא הייתה כל כוונה לבחון את סבירות הנחות היסוד על יסוד מסמכים כלשהם שהגשתם כלל לא נדרשה. כאמור, סעיף 1.1. לתוספת 18 מציין במפורש שהדרך לבחינת סבירות ההנחות היא בהתאם לאמור במסמך זה ("להלן מנגנון פנימי ביחס לעלויות ההקמה, לעלויות התפעול ולהנחות ההכנסות מאגרה ופרמטרים לבחינת סבירות ביחס לעלויות והנחות כאמור"). בהמשך המסמך, נקבע במסגרת הנקודה הראשונה בסעיף 1.4 מנגנון התיקנון (15% מעל תחזית ההכנסות של המדינה כפי שבאה לידי ביטוי במסגרת רשת הביטחון). בכך, ביקש עורך המכרז לקבוע מנגנון ברור, שיהיה ידוע מראש לכלל המציעים, לבחינת ההצעות הכספיות וכדאיותן.

57. בנוסף, פרשנות העותרת לפיה הוראת התקנון (שבנקודה הראשונה בסעיף 1.4) חלה רק על המשבצת הראשונה (לגביה כאמור אין לה כלל משמעות) והמשבצת החמישית, והיא אינה חלה על המשבצת השלישית, חסרת היגיון. לא רק שנוסח המשבצות השלישי והחמישי בכל הנוגע לתקנון במקרה של אי סבירות ההנחות ("insofar as the assumptions are determined to be unreasonable, the [Financial Model/ the Base Case of the Financial Mode] will be assessed in accordance with reasonable assumptions set by the Tender Committee.") זהה, ומכאן כי ככל שניצוק תוכן לאופן התיקנון של המשבצת החמישית יהיה זה גם אופן התיקנון של המשבצת השלישית; אלא שקשה לקבל שהגדרת ה"סבירות" ביחס להנחות של המציעות יקבלו משמעות שונה בכל אחת מהמשבצות שבסעיף 1 לצרופה 1 לנספח E. אמת המידה ל"סבירות" ההנחות עליה מדובר במשבצת 1, מוכרחת להיות גם "סבירות" ההנחות במשבצת 3, ואותה אמת מידה שקובע את "הסבירות" היא הקובעת, הן את "אי הסבירות" המוביאה לתיקנון לפי הוראת משבצת זו, והן את "ההנחות הסבירות" לפיהן תתוקנן ההצעה. בדומה גם ה"סבירות" שבמשבצת 5 תקבע לפי אותה אמת מידה. אין כל היגיון ולא ניתן לפרש את המסמך באופן שאותו מושג של "סבירות", פעם ייבחן לגופו באמצעות חוות דעת של מומחים ופעם הוא יתייחס למספר מוסכם של 15% מעל רשת הביטחון. היעלה על הדעת כי לצורך בחינת רגישות המודל הפיננסי לשינויים בהנחות המפתח תקבע הסבירות על בסיס קרטיריון אחד (רשת הביטחון בתוספת 15%), אבל הסבירות לצורך בחינת השפעת סבירות הנחות המפתח על תוצאות המודל הפיננסי בבסיסו תיבחן על בסיס קריטריון אחר?!

58. בעניין זה יצוין, כי אין ממש בטענת העותרות כי פרשנות המשיבה מביאה לתוצאה שבהכרח יוכרו הצעות גרעוניות. בהתאם להוראות המכרז, הצעה שכוללת הנחת הכנסות הגבוהות מרשת הביטחון בתוספת 15% לא תיפסל, אך לצד הפחתת עד 4 נקודות במסגרת המשבצת הראשונה, היא תתוקנן בהתאם לרשת הביטחון בתוספת 15% ותיבחן בהתאם לנוסחאות הרלוונטיות. התוצאה יכולה ללמד על גירעון, כבעניינה של העותרת, ולהביא למתן נקודות בודדות במשבצות השלישית והחמישית או אפילו אי מתן נקודות כלל, אך התוצאה יכולה להיות תוצאה שאינה גרעונית אך רווחית פחות מהערכת המציע, ובאופן שהניקוד שיינתן לה ברכיבים האמורים יעביר את ההצעה את רף 60 הנקודות והיא תעבור לשלב הבא.

עת"מ 37307-10-26 ויה נובה 6 צפון בע"מ נ' מדינת ישראל - ועדת המכרזים הבין משרדית לפרויקט כביש 6 צפון - מקטעים 8 ו-9(1)

59. גם אין ממש בטענת העותרות כי לפי פרשנות המשיבה להוראות המכרז, הרי שהעותרת (ובדומה מציע נוסף שהבין כמוה את ההוראות) הגישה, על אף שהשקיע מיליוני שקלים לצורך זכייה במכרז, הצעה שהיא ידעה מראש שהיא לא תעבור את רף 60 הנקודות ולא תגיע לשלב האחרון של המכרז. כאמור, הגשה של הצעה שהנחת ההכנסות שבה גבוהה מהרף של רשת הביטחון בתוספת 15% לא מביאה בהכרח להפחתה של 40 נקודות וממילא היא אינה פוסלת בהכרח את ההצעה. ככל שההצעה סמוכה יותר לרף של רשת הביטחון בתוספת 15%, הגם שהיא גבוהה מרף זה, יופחתו לה פחות נקודות במסגרת המשבצות הראשונה, השלישית והחמישית. העותרת היא זו שבחרה להגיש הצעה שהנחת ההכנסות שבה גדולה בכ-74% מהרף שנקבע במכרז (רשת הביטחון בתוספת 15%), אפשר שחשבה שלא יופחתו לה כל כך הרבה נקודות, ההצעה תעבור את הרף של 60 הנקודות אף אם רק במעט, ונוכח ההערכה הגבוהה של ההכנסות היא תוכל להציע הצעה גבוה יותר ותכה במכרז; אלא שהיא טעתה קמעא וההפרש שבין הערכתה את ההכנסות לרף שנקבע במכרז היה גבוה באופן שהביא לכך שהצעתה לא קיבלה ניקוד מספיק למעבר לשלב הבא.

60. על הכול יצוין כי במיוחד במכרז מורכב דוגמת המכרז מושא העתירה, יש חשיבות גדולה לכך שהקריטריונים לבחינת ההצעות יהיו ברורות ואחידות, שאם לא כן תצטרך וועדת המכרז להתדיין מול כל אחד מהמשתתפים במכרז שיצטייד עם מומחים מטעמו, והדבר יוביל לדיון מורכב וכמעט בהכרח לחוסר שוויון ואחידות. ההתדיינות במקרה זה אל מול העותרת, שנעשתה כאמור שלא לצורך, היא הראייה הישירה לכך. מה גם, שהעובדה שהמציעים לא נדרשו לצרף להצעותיהם מסמכים התומכים בסבירות הנחותיהם תומכת אף היא במסקנה כי לא ו הייתה הכוונה.

61. אם כן אפוא, גם הפרשנות התכליתית - שגם לה מקום משמעותי בבחינת לשון מכרז (ראו: עע"מ 3719/22 **שירותי בריאות כללית נ' אודיו מדיק בע"מ** (4.02.2024); עע"מ 1873/12 **אסום חברה קבלנית לבניין בע"מ נ' אוניברסיטת בן גוריון בנגב** (6.08.2012); עע"מ 5487/06 **סופרמאטיק בע"מ נ' חברת החשמל לישראל בע"מ** (12.04.2009)) - מובילה למסקנה כי הפרשנות שמבקשות העותרות ליתן להוראות המכרז אינן יכולות לעמוד.

עת"מ 37307-10-26 ויה נובה 6 צפון בע"מ נ' מדינת ישראל - ועדת המכרזים הבין משרדית לפרויקט כביש 6 צפון - מקטעים 8 ו-9(1)

62. המסקנה היא אפוא אחת ולפיה הוראות המכרז מילותיהן ברורות – סבירות הנחות ההכנסות תקבע על בסיס מנגנון רשת הביטחון, ובמקום שההנחות אינן סבירות, לאמור "גבוהה מ-15% מתחזית ההכנסות של המדינה (כפי שבאה לידי ביטוי במנגנון רשת הביטחון" – סעיף 1.4 לתוספת 18) ונקבע במכרז כי יש צורך לתקנן את ההצעה לצורך בחינה כלשהי (כמו במשבצות השלישית והחמישית) הדבר יעשה על יסוד רף הסבירות – שהוא כאמור, 15% מעל רשת הביטחון.

63. כך נהגה המשיבה עם הצעתה של העותרת, ובדין נהגה כן. לא היה כל מקום לבחון את סבירות הנחות ההכנסות שבהצעת העותרת באופן אחר או לגופן, שכן כאמור, הוראות המכרז קבעו מנגנון אחיד וברור, שתכליתה לצמצם את הסיכון שבו נושאת המדינה, למנוע מצב שבו תוצאות המכרז יושפעו מתחזיות אופטימיות בצורה קיצונית, וככל הנראה בדיוק למטרה זו של מניעת התדיינות מקצועית ארוכה וממושכת בין כל אחד מהמציעים על יועציו לבין הוועדה והיועץ מטעמה.

64. על יסוד תיקנון זה נבחן המודל הפיננסי של העותרת והוא קרס לאחר שיחס הכיסוי לחוב הבכיר ירד מתחת ליחס הכיסוי להפרה והתשואה על ההון הפכה לשלילית (עמ' 4 לפרוטוקול 74 של המשיבה מיום 3.06.2026).

65. בצדק נטען, כי ככל שלעותרות היו השגות על גובה רשת הביטחון, מטעם שאינו תואם את המודל הארצי או מטעם אחר, היה עליהן להשיג בעניין זה בפני המשיבה ובפני בית המשפט עובר להגשת ההצעות במכרז, ומשלא עשו כן, הן מנועות מלתקוף עניין זה כיום (ראו: בג"ץ 1860-07-25 **ביטר נ' מדינת ישראל משרד המשפטים** (28.05.2026); רע"א 28/24 **גני-בר נ' ח.ל.ת.** (18.01.2024); עע"מ 1456/23 **בן אליעזר נ' מדינת ישראל** (10.12.2023)).

66. אכן, המשיבה ניהלה דיאלוג עם העותרת סביב סבירות הנחות ההכנסות בהצעתה. ואולם אין בעובדה זו כדי לשנות את הוראות המכרז. המשיבה הסבירה כי איפשרה לעותרות להציג את טענותיהן בהרחבה, בכתב ובעל פה, ואף ביקשה מגורמי המקצוע מטעמה לבחון את תחזית ההכנסות של העותרות לגופה, כל זאת למעלה מהצורך ולפנים משורת הדין. המשיבה הבהירה לעותרות במפורש, בישיבתה מיום 5.07.2026 (עמ' 5 לפרוטוקול 77), כי טענותיהן בדבר בדיקת

עת"מ 37307-10-26 ויה נובה 6 צפון בע"מ נ' מדינת ישראל - ועדת המכרזים הבין משרדית לפרויקט כביש 6 צפון - מקטעים 8 ו-9(1)

הסבירות והקריטריונים לביצועה, כמו גם הנימוקים בהם ניסו העותרות לבסס את סבירות הנחותיהן, אינן רלוונטיות, נוכח הוראותיו הברורות של המכרז בכל הנוגע לקרטיריונים לבחינת סבירות ההנחות.

67. מכל מקום, נוכח הוראות המכרז הברורות, ברי כי המשיבה לא יכולה הייתה לסטות מהן, ולו הייתה נעתרת לדרישת העותרות וקובעת כי הנחות ההכנסות שלהן סבירות על אף שהן סוטות בלמעלה מ-15% מרשת הביטחון, היא הייתה סוטה מהוראות המכרז ופוגעת בעקרון השוויון שבין המציעים.

68. משזו המסקנה, אין אפוא, כאמור, צורך לדון בטענות העותרת כנגד חוות דעתו וקביעותיו של יועץ הוועדה, שכן אין צורך, ואף לא היה צורך לבחון את סבירות ההנחות של העותרת כשלעצמה ושלא אל מול רשת הביטחון בלבד.

69. מעבר לצורך יצוין כי גם אם היה מקום לקבל את פרשנות העותרות למכרז – דבר שכאמור לא ניתן לעשות נוכח הוראותיו הברורות – לא היה מקום לקבל את טענות העותרות בעניין זה.

70. בעניין זה, בצדק נטען כי ההלכה מקדמת דנא היא, כי בית המשפט אינו יושב כ"ועדת מכרזים עליונה" ואינו מחליף את שיקול דעתה המקצועי של ועדת המכרזים בשיקול דעתו שלו. התערבות בהחלטותיה של ועדת המכרזים שמורה למקרים חריגים בלבד, בהם נמצא כי ועדת המכרזים סטתה סטייה מהותית מכללי היסוד של דיני המכרזים, כפי שאלו נקבעו בחקיקה ובפסיקה (ראו, אך למשל: עע"מ 20037-03-25 **זוהר חוצות בע"מ נ' עיריית קרית אונו** (22.04.2025); עע"מ 1856/22 **חי נחמיאס מגורים והשקעות בע"מ נ' פרץ בוני הנגב (1993) בע"מ** (18.08.2022)). ובפרט, כאשר מדובר בעניינים שבמומחיות, אז מתבקש ריסון גדול עוד יותר במידת התערבות בית המשפט במכרזים שנוגעים לעניינים מורכבים, הכוללים היבטים מקצועיים הדורשים מומחיות מיוחדת (עע"מ 3597/20 **ארבע איי התפלה נ' מדינת ישראל** (19.08.2020); עע"מ 4607/16 **אלסטום נ' נת"ע** (18.04.2017); עע"מ 4513/11 **המחדש תעשיות קמן (2006) נ' קולחי הגולן** (5.07.2011)).

עת"מ 37307-10-26 ויה נובה 6 צפון בע"מ נ' מדינת ישראל - ועדת המכרזים הבין משרדית לפרויקט כביש 6 צפון - מקטעים 8 ו-9(1)

71. בעניינו – גם אם היה מקום להתייחס לטענות העותרת ביחס לחוות דעתו של יועץ הוועדה, בפרט אל מול המודל הארצי, לא היה מדובר בסטיה מכללי היסוד של דיני המכרזים ולא באותם מקרים חריגים המצדיקים התערבות בהחלטת הוועדה. החלטת הוועדה ניתנה כדין ובסמכות, ואין מקום לכך שבית המשפט יכריע במסגרת עתירה מנהלית בין חוות דעת מקצועיות, בין היתר בדבר תחזיות תנועה בכל הנוגע לבחינת תחזית הנסועה בקטע הכביש מושא המכרז בעתיד; בשאלת השפעת שינוים הנדסיים על הנחות ההכנסות; בדבר שאלת החישוב הנוגע לשיעור המקטעים בהם יזכו נהגים העושים שימוש תדיר בכביש בהנחה של 40% באגרת הנסיעה, ועוד עניינים מקצועיים העומדים בליבת המומחיות של הוועדה והמומחים מטעמה (ראו: בר"מ 3186/03 **מדינת ישראל נ' עין דור**, פ"ד נח(4) 754 (2004); בג"ץ 4874/21 **אליקים בן ארי בע"מ נ' רשות מקרקעי ישראל** (6.02.2022)). ובפרט, כשמדובר בפער של מיליארדי ₪ בין תחזית ההכנסות של המדינה לתחזית ההכנסות של העותרות.

72. בצדק נטען, כי אין מקום שבית המשפט במסגרת זה יכריע בין היועץ מטעם המשיב למומחים מטעם העותרות ולטענות השונות הנוגעות להשפעת השיפורים ההנדסיים במחלפים השונים על הנסועה בכביש מושא העתירה. בדומה גם אין מקום שבית המשפט ייכנס במסגרת זו למחלוקת הנגועות להשפעת מספר הנתיבים בקטע הכביש מושא העתירה, וליחס שבין קטע 3 וקטע 8.

73. בנוסף, בכל הנוגע למודל הארצי, יצוין כי זה כלל לא הוזכר במכרז, המציעים לא נתבקשו להתייחס אליו, וממילא אין מקום לקבל את הטענות כנגד חוות דעתו של היועץ מטעם המשיבה לפיהן אם מבקשים להתבסס על המודל הארצי יש מקום לכייל אותו. לשיטתו של היועץ, שנתקבלה על דעת וועדת המכרזים, המודל הארצי נועד ככלי חיזוי כללי, ולפני שימוש ספציפי בו יש לערוך בחינות פרטניות מדוקדקות, ובין היתר לבוחנו אל מול נתוני ספירות תנועה אמיתיים ולא אך חזותיים. ומכל מקום היועץ מצא כי בחלק מהמקרים תחזיות העותרת גבוהות אפילו מהערכות הבלתי מתוקננות של המודל הארצי.

74. המסמכים מלמדים על כך שטענות העותרות בעניינים אלו נשמעו בקשב רב ובפירוט (הגם שהמשיבה סברה כי ממילא הדבר אינו רלוונטי נוכח הוראות המכרז), וגם אם היועץ לא נכח בישיבה אחת, לאחר מכן הוא נתן דעתו במפורט לכל אחת ואחת מטענות העותרות, ואין

עת"מ 37307-10-26 ויה נובה 6 צפון בע"מ נ' מדינת ישראל - ועדת המכרזים הבין משרדית לפרויקט כביש 6 צפון - מקטעים 8 ו-9(1)

יסוד לטענה כי לא נערך בירור נאות וכי טענות העותרות לא נבחנו כראוי. על כן גם הטענות בענין זה ובכלל זה הטענות לכך כי לא נערך לעותרת שימוע דינן להידחות. זאת גם מבלי להידרש לשאלת החובה לעריכת שימוע, מקום בו הוועדה נצמדת במהלכיה להוראות המכרז (ראו: עע"מ 10392/05 **אחים אוזן חברה לבניה בע"מ נ' מינהל מקרקעי ישראל ומשרד הבינוי והשיכון** (5.07.2009)).

75. בהקשר זה גם יש לדחות את טענות העותרות בכל הנוגע לממשק העבודה שבין היועץ לבין וועדת המכרזים. הוועדה יכולה הייתה להסתייע ולהיוועץ בגורם חיצוני, וכפי שנקבע במקרים דומים, נוכח מורכבות העניין והצורך במקצועיות רבה הדבר אף רצוי (ראו: עע"מ 6117/15 בעניין **ג.י.א. יזמה**), ואיני סבור כי הוועדה התפרקה משיקול דעתה ונסמכה לחלוטין על היועץ כפי שנטען. הפרוטוקלים מלמדים כי כלל טענות העותרות נבחנו היטב על ידי הוועדה, וגם אם היא יכולה הייתה לשאול שאלות נוספות את היועץ ולעמת את עמדתו אל מול טענות נוספות, אין לומר כי החלטותיה התקבלו ללא הפעלת שיקול דעת עצמאי.

76. ועל הכול יש לשוב ולהזכיר, כי למעשה רשת הביטחון נקבעה על יסוד חישוב מקיף וככל שהעותרות ביקשו לתקוף את שנקבע ברשת הביטחון, אם בטענה כי היא אינה עולה בקנה אחד עם המודל הארצי ואם מטעם אחר היה עליה לעשות זאת בשלב שטרם הגישה הצעתה למכרז.

77. בשולי הדברים יצוין כי ברי שאין מקום להתערב בניקוד שניתן לעותרות נוכח התיקנון, ולמעשה גם לא נטען לכך, שכן לא זו בלבד שהיקף התערבות בית המשפט בהחלטות ועדת מכרזים שעניינן ניקוד ההצעות הוא מצומצם ביותר וייעשה במקרים חריגים מאוד (ראו: עע"מ 5409/18 **רשות מקרקעי ישראל נ' סלימאן** (3.01.2019); עע"מ 6823/10 **מתן שירותי בריאות בע"מ נ' משרד הבריאות** (28.02.2011); עע"מ 4607/16 בעניין **אלסטום**), אלא שבמקרה זה הבחינה נעשתה בהתאם לנוסחאות שהיו ידועות ומוגדרות.

דין העתירה אפוא להידחות לגופה.

78. לצד זאת יצוין כי יש צדק בטענת משיבות 2 ו-3 כי העתירה הוגשה בשיהוי משמעותי והיה מקום לדחותה גם מטעם זה.

עת"מ 37307-10-26 ויה נובה 6 צפון בע"מ נ' מדינת ישראל - ועדת המכרזים הבין משרדית לפרויקט כביש 6 צפון - מקטעים 8 ו-9(1)

79. המשיבה הודיעה לעותרת על כך שההצעה הפיננסית שלה לא עברה את סף 60 הנקודות ולא עברה לשלב הבא ביום 16.07.2026. כבר ביום 22.07.2026 השיבה המשיבה למכתב התראה ששלחה לה העותרת. חרף זאת, רק ביום 3.09.2026 הגישו העותרות השגה על תוצאות המכרז ודרשו עיכובו של המכרז. ביום 1.10.2026 הודיעה המשיבה לעותרות על דחיית השגתן, והעתירה הוגשה ביום 14.10.2026. כתוצאה אפוא מהעיכוב בהגשת ההשגה, הוגשה העתירה בחלוף כשלושה חודשים מהמועד בו יודעה העותרת על כך שהצעתה לא זכתה במכרז בשל אי המעבר לשלב השלישי, ומהמועד בו יודעו המשיבות על זכייתן.

80. בניגוד לטענת העותרות, הזמן להגשת עתירה אינו 45 ימים. לשון התקנה (3)(ב) לתקנות בתי משפט לענינים מינהליים (סדרי דין), תשס"א-2000 בעניין המועד להגשת עתירה הוא ברור ונקבע בה כי מקום בו לא נקבע מועד בדין להגשת עתירה "תוגש העתירה **<u>בלא שיהוי</u>**, לפי נסיבות הענין, **<u>ולא יאוחר</u>** מארבעים וחמישה ימים מיום שההחלטה פורסמה כדין, או מיום שהעותר קיבל הודעה עליה או מיום שנודע לעותר עליה, לפי המוקדם (ההדגשות אינן במקור – א.ס.). לאמור, ארבעים וחמישה יום נקבעו כתקופת מקסימום, אך יש להגיש את העתירה "בלא שיהוי". תקנה 4 מבהירה זאת באופן מפורש, כשהיא העניקה סמכות לבית המשפט לדחות עתירה אם הוגשה בשיהוי "אף אם הוגשה בתוך אחד המועדים לפי תקנה 3".

81. כאשר מדובר בעתירות הנוגעות למכרזים, עקרון השיהוי מקבל משנה תוקף נוכח ההשפעה הקשה שעשויה להיות לשיהוי, בכלל זה בשל הפגיעה בתפקודה של הרשות הציבורית שעורכת את המכרז, בציבור הרחב שאמור לצרוך את השירותים מושא המכרז או ליהנות מתוצרי העבודות שעליהן נסב המכרז, ובשל הפגיעה בצדדים שלישיים שלהם אינטרסים וציפיות לגיטימיים שעלולים להיפגע (ראו: בג"ץ 8696/22 **אברהם יצחק בע"מ נ' מדינת ישראל שר הבינוי והשיכון** (20.7.2023); עע"מ 5409/18 **רשות מקרקעי ישראל נ' סלימאן** (3.01.2019)), וההקפדה על הזדרזות בהגשת העתירה מבלי להמתין 45 ימים גדולה יותר (עת"מ (י-ם) 8404/08 **מכון מעיינות ללימודי יהדות נ' מינהל מקרקעי ישראל** (1.07.2008) והאסמכתאות שם).

82. בענייננו כאמור, העתירה הוגשה בפועל בחלוף כשלושה חודשים מהמועד בו נודעה לעותרת ההחלטה מושא העתירה, מבלי שניתן הסבר של ממש לעיכוב הרב בהגשת ההשגה

עת"מ 37307-10-26 ויה נובה 6 צפון בע"מ נ' מדינת ישראל - ועדת המכרזים הבין משרדית לפרויקט כביש 6 צפון - מקטעים 8 ו-9(1)

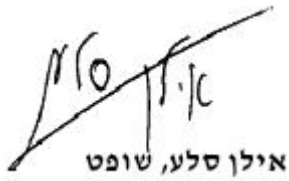
שהביאה לעיכוב בהגשת העתירה. התכתבויות בין הצדדים אין בהן כשלעצמן כדי להצדיק שיהוי בנקיטת הליכים משפטיים (ראו: בג"ץ 7266/15 **ביקלס נ' שר הכלכלה** (3.04.2016); בג"ץ 410/78 **מילס ישראל בע"מ נ' שר האוצר**, פ"ד לג(1) 271 (1979)), בפרט כאשר מדובר בענייני מכרזים.

83. משיבה 3 חתמה על הסכם זיכיון ביום 16.09.2026, ולטענתה החלה להשקיע סכומי עתק של מיליוני שקלים לצורך קידום ההסכם, בכלל זה בהפעלת מנהלי תכנון, פגישות עם ספקים ויועצים שונים, ביצוע מדידות, הכנת פרגורמת בדיקות, ועוד. בנסיבות אלו, לשיהוי תוצאות משמעותיות, וגם בכך היה כדי להצדיק את דחיית העתירה.

העתירה נדחית אפוא.

בהעדר אסמכתאות לעניין ההוצאות, בשים לב למורכבות העניין, היקף החומר והעבודה שנדרשה כפי ניתן ללמוד מתוך כתבי הטענות, העותרות ישלמו הוצאות למשיבה בסך של 75,000 ₪, ולמשיבות (2 ו-3 כאחד) סכום זהה.

ניתן היום, ה' כסלו תשפ"ז, 15 נובמבר 2026, בהעדר הצדדים.

אילן סלע, שופט